

Od ledna 2007 platí tzv. „Institut vykázání“

Pachatelé domácího násilí již mohou být vykázáni ze společného obydlí. Do současné doby policisté neměli možnost agresora vykázat. S novelou trestního zákona však přichází zásadní změna.

Průlom nastává v tom, že do současné doby byla situace nevýhodná zejména pro oběti domácího násilí. Ve většině případech policisté neměli zákonnou možnost vykázat agresora z bydlíště nebo z místa, kde docházelo k napadání příslušníků rodiny. Docházelo tak k situacím, kdy oběti sháněly ubytování u příbuzných, v různých azylových domech a agresor zůstával v místě bydlíště. S novelizací trestního zákona přichází opravdu průlomová změna, která opravňuje policisty, za splnění daných podmínek, vykázat agresora z místa bydlíště.

Pokud policista vyhodnotí situaci podle daného předpisu jako jednání, které vykazuje znaky domácího násilí, rozhoduje v této situaci jako správní orgán a agresora vykáže na dobu desíti dnů. Vykázání má dvě formy. Buď je agresor vykázán ze společného obydlí nebo jeho blízkého okolí anebo, v případě, že se agresor nezdržuje na místě, mu policista uloží zákaz vstupu do společného obydlí. Obojí má stejnou váhu.

Vykázání je určeno na dobu desíti dnů a v průběhu této doby kontaktuje ohroženou osobu Intervenční centrum, které je vyzooměno Policií ČR, a nabídne jí právní pomoc a rady, jak dále v této těžké životní situaci postupovat. Dobu vykázání desíti dnů nelze zkrátit ani prodloužit.

V případě, že jsou do domácího násilí zainteresovány nezletilé děti, což je běžná situace ve většině případů, vstupuje zde Odbor sociálně právní ochrany dětí příslušného městského úřadu.

A co je to „domácí násilí“?

Termínem „**Domácí násilí**“ rozumíme násilí páchané mezi jednotlivými členy rodiny, mezi partnery, kteří spolu žijí ve společné domácnosti. Převážně se ho dopouští muži vůči ženám – vlastním manželkám, družkám, partnerkám. Pojem domácí násilí zahrnuje **fyzické** (fackování, kopání, škrcení, bití, ohrožování zbraní), **sexuální** (použití síly nebo výhrůžky za účelem donucení k sexu nebo praktikám, které osoba odmítá), **psychické** (zastrašování, ponižování, zabraňování spánku či odpírání potravy, izolace od příbuzných a přátel, vydírání) či **ekonomické** (odpírání finančních prostředků na základní potřeby) **násilí**. Domácí násilí se objevuje u lidí všech úrovní vzdělání, sociální situace, tříd, ras, etnických skupin apod. Domácí násilí není páchano v afektu, ale většinou se jedná o promyšlené činy, které mají za cíl získat moc a kontrolu nad druhou osobou.

Domácí násilí se nevyhýbá ani dětem. Toto násilí může být zaměřeno přímo proti nim nebo bývají svědky násilí mezi rodiči. Dále může být páchano vůči zdravotně postiženým a starým lidem. Zde bývá důvodem majetek, peníze nebo byt. Oběťmi se však stávají i muži, kteří jsou vystaveni spíše psychickému nátlaku než fyzickému ohrožení.

Mezi znaky, které označuje toto jednání za domácí násilí patří:

a) opakovanost- jedná se o jednání, které má svůj vývoj a dochází k němu opakovaně a to často i po velice dlouhou dobu. Za domácí násilí se nepovažuje ojedinělý a jednorázový incident, i když má závažné následky.

b) postupný nárůst intenzity- domácí násilí začíná zpravidla psychickým násilím a postupně se přidává násilí fyzické. Útoky jsou zpočátku vedeny proti lidské důstojnosti, posléze proti zdraví, a mohou vyústit i v útoky proti životu.

c) jasné role- k násilí dochází mezi blízkými osobami, kdy na jedné straně je agresor a na straně druhé je oběť. Tyto role se v průběhu incidentů nemění.

d) páčání násilí v soukromí- k násilí dochází zpravidla beze svědků, nejčastěji v soukromí společného obydlí, ale i na jiných místech, např. chata, hotel apod. Jednotlivé útoky zapadající do schématu domácího násilí se však mohou vyskytnout i na veřejnosti.

V případě, že nedojde k naplnění jednoho z těchto čtyř znaků, nejedná se o domácí násilí a skutek se posuzuje podle jiné právní normy.